

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 318/2018
07.06.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Биљане Драгојевић, чланова већа, са саветником Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући о захтеву Удружења грађана "АА" из ..., које заступа пуномоћник Иван Нинић, адвокат из ...,, за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда 12 У 13528/17 од 20.08.2018. године, са Генералним секретаријатом председника Републике Србије, као противном странком, у предмету информација од јавног значаја – ћутање администрације, у нејавној седници већа, одржаној дана 07.06.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

ОДБИЈА СЕ захтев подносиоца за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Побијаном пресудом одбијена је тужба подносиоца захтева поднета против Генералног секретаријата председника Републике Србије због ћутања администрације, јер тужени није донео акт, односно решење, по његовом захтеву од 04.08.2017. године за приступ информацијама од јавног значаја, у коме је тражио да тужени достави податке о трошковима инаугурације свечаног пријема поводом преузимања дужности председника Републике током 2017. године.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде, поднетом због повреде одредаба чл. 29, 40, 44, 67. и 74. Закона о управним споровима, одредаба чл. 150. и 153. Закона о парничном поступку и одредбе члана 32. Устава Републике Србије, подносилац истиче да је тужени орган поступио у смислу одредбе члана 29. став 1. Закона о управним споровима тек после подношења тужбе због ћутања администрације, па је поступајући суд био дужан да, применом одредбе члана 29. став 2. у вези става 1. Закона о управним споровима, позове тужиоца да достави суду писмену изјаву о томе да ли је накнадно донетим актом задовољан или остаје при тужби и у ком обиму, односно, да ли тужбу проширује на нови акт, што је пропустио да учини. Како је тужени поступио по захтеву тек после подношења тужбе, требало је да сноси трошкове вођења спора. Одбијањем захтева за накнаду трошкова спора Управни суд је ускратио и то право

тужиоца. Предлаже да суд захтев уважи, укине побијану пресуду и обавезе противну странку да му надокнади трошкове према АТ и ТТ.

Противна странка није дала одговор на захтев, већ је доставила суду списе предмета управне ствари.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева у смислу одредбе члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Према разлозима образложења побијане пресуде, тужба је неоснована, јер је тужени орган поступио по захтеву тужиоца од 04.08.2017. године, када је тужиоца обавестио да од свих тражених информација поседује акт – решење о образовању извршног комитета за припрему и реализацију свечаног пријема поводом инаугурације председника Републике, који је тужиоцу у прилогу наведеног дописа достављен, при чему је тужени обавестио о томе и повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности.

Оцењујући законитост побијане пресуде, Врховни касациони суд налази да је иста донета без повреда правила поступка. Побијаном пресудом оцењена су сва питања и околности који су могли да буду од утицаја на законитост поступања туженог органа, а образложење побијане одлуке садржи јасне и одређене разлоге којима се суд руководио при оцени законитости тог поступања, које у свему, као правилне и на закону засноване, прихвата и овај суд. Ово стога, што су поступањем туженог органа – достављањем обавештења од 04.08.2017. године, створене претпоставке за даље поступање Повереника.

Сагласно члану 19. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, када орган власти не поседује документ који садржи тражену информацију, проследиће захтев Поверенику и обавестиће Повереника и тражиоца о томе у чијем се поседу, по његовом знању, документ налази. Одредбама члана 20. истог закона, поред осталог, прописано је: да по пријему захтева Повереник проверава да ли се документ који садржи тражену информацију на коју се захтев односи налази у поседу органа власти који му је проследио захтев (став 1); да ако утврди да се документ из става 1. овог члана не налази у поседу органа власти који му је проследио захтев тражиоца, Повереник ће доставити захтев органу власти који тај документ поседује, осим ако је тражилац одредио другачије, и о томе ће обавестити тражиоца или ће тражиоца упутити на орган власти у чијем поседу се налази тражена информација (став 2); да ће начин поступања из става 2. овог члана одредити Повереник у зависности од тога на који ће се начин ефикасније остварити права на приступ информацијама од јавног значаја (став 3).

Са изнетих разлога, налазећи да остали наводи захтева не могу да доведу до другачије оцене законитости побијане пресуде, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 55. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у првом ставу диспозитива пресуде.

С обзиром на то да је захтев за преиспитивање судске одлуке одбијен, Врховни касациони суд је, на основу члана 165. став 1. у вези члана 153. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 55/14), који закон се сходно примењује на питања поступка решавања управних спорова која нису уређена тим законом сагласно одредби члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у другом ставу диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 07.06.2019. године, Узп 318/2018

Записничар,
Весна Мраковић, с.р.

Председник већа – судија,
Катарина Манојловић Андрић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић